

”قدم رو“ یا ”عقب گرد“

آرزو می کنیم دوباره به عقب برگردیم و خواسته های سی و چهار سال پیش را مطرح نماییم. در آن ایام آرزو می کردیم حالا که تیم هایی چون پاس، پرسپولیس، استقلال، بابک، ستاره، شاهین، سینا، دارایی و... داریم و رقابت های فشرده ای در مسابقات باشگاهی وجود دارد و بازی های حساس باشگاهی نزدیک به چهار هزار نفر تماشاگر را به ورزشگاه می کشاند به دنبال اهدافی بزرگ تر برویم تا این اهداف کمک بکند سال ها در رقابت های استانی قهرمان بشویم، پای در مسابقات جام فلق بگذاریم و در مسابقات حذفی کشور موی دماغ معروف ترین تیم ها بشویم و پای تیم های بزرگ کشور را به اردبیل باز بکنیم تا تماشاگران بازی آن تیم ها را نیز از نزدیک ببینند و تا جایی پیش برویم که دروازه های فوتبال کشور به روی ما گشوده بشود و بعد از استان شدن منطقه برای مطرح شدن و دست و پا کردن موقعیتی مناسب در فوتبال کشور تلاش کنیم.

اما طوری فوتبال ما را در جاده قهقرایی و عقب گرد قرار دادند و به نحوی با فوتبال برخورد نمودند که تا به امروز نه تنها به آن آرزوها دست نیافتیم بلکه الان دوست داریم به آن سال ها برگردیم و حداقل مسابقات باشگاهی سرحال، سرزنده، پویا، نشاط آور، شوربخش و پرهیجان داشته باشیم و در واقع به جای ”قدم رو“ دچار ”عقب گرد“ شویم.

به نحوی فوتبال ما را زمین گیر کرده اند که حتی در مسابقات لیگ دسته سوم نیز تیم های ما از استان نمی توانند خودی نشان بدهند و با شکست ها و ناکامی های پی در پی دل هواداران را به درد می آورند. در آن سال ها یعنی در چهل سی سال پیش تیم های ما پدیده فوتبال کشور معرفی می شدند و به مطرح ترین تیم های سطح اول کشور ضربه های مهلکی وارد می نمودند اما الان روزگار فوتبال ما طوری با بدبختی ها و مصائب دست به گریبان شده است که پیروزی در یک دیدار معمولی دست چندم هم برای ما به آرزویی بزرگ تبدیل شده است. چه می خواستیم و چه شد!!!!!!

دل ما در میانه راه خوش بود به این که حداقل شهرداری می خواهد تیم داری بکند و تشکیلات آن تا حدی مدافع منافع فوتبال ما بشود. این بار نیز شانس با فوتبال اردبیل یاری نکرد. آنها نیز آمدند و تشکیلاتی به راه انداختند و در مقطعی فوتبال را رها کردند و سیاست را غالب بر آن نمودند و نتیجه این سیاست بازی ها و تعویض های پی در پی در تشکیلات اداره باشگاه و تیم در نهایت زمین گیر شدن

فوتبال اردبیل حاصل برنامه ریزی های برخی از آقایان مدعی مدیریت ناب و بی نقص شد.

رقابت های باشگاهی به اصطلاح لیگ برتر استان را ببینید. روند برگزاری این رقابت ها، حاشیه های ایجاد شده در آن، نظم و ترتیب حاکم بر آن و تشکیلات و امور حاکم بر تیم های حاضر در لیگ را با دهه 60 و 70 مقایسه نمایید و آن گاه حتما گفته های حقیر را مبنی بر آرزوی بازگشت به چهل سی سال قبل فوتبال اردبیل را تایید می کنید.

وقتی تشکیلات فوتبال بخواهد برخی مسایل را طوری رهبری نمایند که مسایل را وارونه جلوه دهند و برای بزرگ نمایی از هر وسیله و اقدامی استفاده نمایند نتیجه این می شود که رقابت های باشگاهی در ورزشگاه های خالی از تماشاگر و با حاشیه های تمام عیار برگزار شود و آن گاه عنوان بزرگی چون لیگ برتر را بر رقابت های نیم بندی اطلاق بکنیم تا برای خود رزومه ای ردیف کرده و امیدوار به رای عوامل مسابقات در مجمع انتخاباتی باشیم.

فوتبال ما حال و روز خوشی ندارد. این بیمار باید توسط پزشکانی حاذق، با دانش و با قدرت مدیریت بالایی درمان بشوند.

باید قبول کنیم که با چند ضربه به توپ فوتبال نمی توان مدعی بزرگی در آن شد. کارها باید به دست کسانی سپرده شوند که در کنار فوتبال بازی کردن کارنامه ای درخشان از نظر اخلاقی، رفتاری و مدیریت داشته باشند. یا علی